

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.955 van 15 juli 2015
in de zaak A. 215.157/X-16.165.**

In zake : de NV PATRILAM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hugo Vandenberghe
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 137/11
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GEMEENTE WIELSBEKE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Antoon Lust
 kantoor houdend te 8310 Assebroek
 Baron Ruzettelaan 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 februari 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

“de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Wielsbeke van 26 juni 2014 houdende de definitieve vaststelling van het Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan Lobeek (Wielsbeke), inclusief het onteigeningsplan en de goedkeuringsbeslissing ervan door de Bestendige Deputatie van de provincie West-Vlaanderen op 2 oktober 2014, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 19 december 2014.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 juni 2015.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris Wagner, die *loco* advocaat Hugo Vandenberghe verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jelle Snauwaert, die *loco* advocaat Antoon Lust verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is eigenaar van een onroerend goed in Wielsbeke, gelegen tussen de gewestweg N382, de Stationstraat/Ooigemstraat en de Lobeekstraat, en grenzend aan een verkeersrotonde.

Voor de aanpassing en heraanleg van deze rotonde werd eerder een deel van dit terrein van verzoekster door de Vlaamse gewestelijke overheid onteigend.

3.2. Een resterend deel van de eigendom van verzoekster wordt opgenomen in het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Lobeek” (hierna: RUP) van de gemeente Wielsbeke, dat door de gemeenteraad van Wielsbeke op 27 februari 2014 voorlopig wordt vastgesteld.

Met dit planinitiatief wil de gemeente de site valoriseren als “toegangspoort” tot het centrum, en het gebied ontwikkelen als randafwerking

van de kern met kantoren, diensten en op de handel gerichte bedrijvigheid in een groene parkomgeving. Tevens wordt de mogelijkheid voorzien om in het plangebied een aantal faciliteiten voor sport- en recreatievoorzieningen te herlocaliseren.

3.3. Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek over het ontwerpplan dient verzoekster een bezwaarschrift in.

3.4. De gecoro van de gemeente Wielsbeke brengt op 27 mei 2014 advies uit. De bezwaren van verzoekster worden ongegrond verklaard.

3.5. Met het eerste bestreden besluit van 26 juni 2014 stelt de gemeenteraad van Wielsbeke het gemeentelijk RUP “Lobeek” definitief vast. De gemeenteraad treedt daarbij het advies van de gecoro bij.

3.6. Met het tweede bestreden besluit van 2 oktober 2014 keurt de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen het gemeentelijk RUP “Lobeek” van de gemeente Wielsbeke goed.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Verzoekster laat de Raad van State bij aangetekend schrijven van 23 juni 2015 een zittingsnota geworden. De procedureregeling voorziet niet in de neerlegging van een zittingsnota. Een partij mag aan de Raad van State evenwel nieuwe feiten ter kennis brengen, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van het beroep. De nota wordt, in zoverre ze op nieuwe feiten betrekking heeft, dan ook bij de beoordeling van de zaak betrokken. In zoverre de bedoelde nota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar wel de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als processtuk, maar enkel als inlichting in aanmerking genomen.

5. Luidens artikel 11 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’,

kan de verwerende partij binnen acht dagen na kennisgeving van de vordering tot schorsing een nota met opmerkingen voegen aan het dossier van de zaak. Te dezen werd de nota van de tweede verwerende partij te laat ingediend en wordt deze nota, bij toepassing van het voornoemde artikel 11, vierde lid, uit het debat geweerd.

V. Onderzoek van de vordering tot schorsing

6. Overeenkomstig artikel 17, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

7. Verzoekster zet uiteen dat het bestreden RUP de bestemming van haar onroerend goed wijzigt en dat bovendien een onteigeningsplan dat op haar eigendom betrekking heeft, werd goedgekeurd. Voorts dat het RUP de rechtstreekse insluiting van haar onroerend goed tot gevolg heeft daar elke rechtstreekse toegang tot de N382 en de Stationstraat vanaf haar eigendom wordt uitgesloten. Zij argumenteert nog dat de goedkeuring van het onteigeningsplan betekent dat de overheid verdere stappen kan stellen om haar eigendom te onteigenen terwijl zij ernstige middelen inroept. Zij betoogt tevens dat het RUP de noodzakelijke rechtsgrond vormt voor stedenbouwkundige vergunningen die voor haar het nadeel van de verdere insluiting van haar eigendom en de onzekerheid over het concrete gebruik van haar eigendom in de toekomst zal meebrengen. De nadelen die ontstaan als gevolg van de uitvoering van het RUP en het onteigeningsplan zijn moeilijk te herstellen en kunnen niet voorkomen worden door een enkel annulatieberoep.

8. De eerste verwerende partij repliceert dat de spoedeisendheid in ieder geval niet kan voortvloeien uit het onteigeningsplan nu dit nog niet eens werd goedgekeurd en een onteigening bovendien ook slechts een feit zal zijn indien deze door de bevoegde vrederechter wordt toegestaan en wettig wordt bevonden.

Voorts wijst zij erop dat de eigendom van verzoekster planologisch het statuut heeft van agrarisch gebied, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij “enige lucratieve bestemmingsconforme activiteit” kan ontwikkelen op haar terrein dat 2.750 m² groot is, dat zij zelf niet beweert ter plaatse een gepland project te willen uitvoeren, dat het terrein ook nu geen toegang heeft tot de gewestweg, de rotonde of de Stationstraat, en dat de spoedeisendheid wordt tegengesproken door de omstandigheid dat de vordering op het uiterste van de beroepstermijn werd ingediend.

Subsidiair verzoekt de eerste verwerende partij de Raad van State om een afweging van de in het geding zijnde belangen te doen en om een gebeurlijk schorsingsarrest te willen beperken tot de percelen die eigendom zijn van verzoekster.

Beoordeling

9. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

10. Met de eerste verwerende partij moet worden vastgesteld dat met het tweede bestreden besluit van 2 oktober 2014 enkel het gemeentelijk RUP Lobeek “bestaande uit een plan bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en toelichtingsnota” wordt goedgekeurd.

Het in artikel 2 van het eerste bestreden besluit van 26 juni 2014 door de gemeenteraad goedgekeurde onteigeningsplan blijkt niet door de bevoegde overheid te zijn goedgekeurd. Bij gebrek aan een goedgekeurd onteigeningsplan of een onteigeningsmachtiging kan op dat punt thans hoe dan ook geen spoedeisendheid worden aangenomen.

11. Het loutere feit op zich dat het bestreden RUP de bestemming van de eigendom van verzoekster wijzigt, de insluiting van haar eigendom tot gevolg heeft en de noodzakelijke rechtsgrond vormt voor het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen, doen niet aannemen dat de door haar aangevoerde nadelen van insluiting en onzekerheid zo imminent zijn dat een uitspraak over het annulatieberoep niet voordien verwacht mag worden. Bovendien staat het verzoekster vrij om desgevallend een schorsingvordering in te stellen wanneer de aangevoerde nadelen zich daadwerkelijk dreigen te realiseren.

12. De voorwaarde van het spoedeisend karakter is een schorsingsvoorwaarde die afzonderlijk onderzocht moet worden. De onwettigheden die tegen het bestreden RUP worden aangevoerd, kunnen op zich evenmin reden zijn om het bestaan van spoedeisendheid te aanvaarden.

13. Gelet op wat voorafgaat, is er geen aanleiding tot het stellen van de ter zitting door de verzoekende partij gestelde vraag aan het Grondwettelijk Hof.

14. Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan tenminste één van de twee cumulatieve voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien juli 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	staatsraad
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Pierre Lefranc